
(A)sexuella (icke)subjekt

Frånvaro av begär som (o)möjliggjord position

Matilda Lindgren

Question: What do you call a person who is asexual?

Answer: Not a person.¹

Frågan om vilka vi är – den är vi sedan några århundraden tillbaka alltmer benägna att ställa till könet. [...] [V]i befitigar oss om att få veta hur det förhåller sig med könet, medan könet förväntas veta hur det förhåller sig med oss.

(Foucault 2004 [1976], s. 92)

S om sexuella läggningar räknas juridiskt homo- bi- och heterosexuallitet. Med start 2001 i San Francisco har asexualitet alltmer kommit att spridas och omtalas som en möjlig och icke-patologiserad sexuell identitet, och i flera västerländska länder har asexuellt identifierade bildat nätverk och synliggjort asexuella identiteter och erfarenheter genom hemsidor, seminarier och publicitet i olika mediesammanhang (Pereira 2007).

Det första citatet ovan kommer från en högerkristen amerikansk publikation och återges i en artikel om identitetsformeringen kring asexualitet i *New Scientist* 2004. Uttalandet gör gällande att sexualiteten är nödvändig för att göra oss till *personer*. Vad innebär det att kunna presentera sig som ett begärande subjekt? Framstår tanken att en person skulle kunna vara helt utan sexuella begär eller strävanden som så obegriplig att en sådan person med nödvändighet behöver omdefinieras till icke-person? I relation till Michel Foucaults (2004) analys av könets institution i de moderna västerländska samhällena och Judith Butlers teorikomplex om de krav för genusbegriplighet som ställs upp av en heterosexuell matris har detta väckt mitt intresse att undersöka sexualitetens betydelse för subjektskapet och den sexuella agensens roll i skapandet av fullvärdiga subjekt.

Mot bakgrund av identitetsformeringen kring asexualitet skrev jag en genusvetenskaplig c-uppsats med syftet att teoretisera *den asexuella positionen* utifrån queer- och feministisk teoribildning (Lindgren 2007). Genom en närläsning av fyra grundtexter (Rubin 1984; Rich 1980; Warner 1993; Butler 1990) som utifrån konstruktivistiska och emancipatoriska ideal framför kritik mot sexuell normativitet/normalitet ville jag undersöka hur asexualitet positioneras utifrån

texternas teoretiska grundantaganden, samt i vilken utsträckning det är möjligt att teoretisera asexualitet inom en liknande teoretisk ram. Med utgångspunkten att asexualitet kan förstås som en sexuell preferens eller orientering kretsade mina frågeställningar kring hur asexuella kroppar, praktiker och preferenser positioneras inom en heteronormativ kön- och sexualitetsordning.

Syftet med denna artikel är att undersöka vad den obligatoriska ordning för kön/genus/begär Butler beskriver innebär för *frånvaro av begär* och erhållandet av subjektpositioner, samt hur formulerandet av asexuella identiteter kan förstås inom en sådan teoretisk ram. Artikeln bygger på närläsning av delkapitel 1:5 ”Identity, Sex and Metaphysics of Substance” i Butlers *Gender trouble*, en av fyra textanalyser från tidigare nämnda uppsats.

Judith Butler menar i sin genealogiska undersökning av könskategorierna i *Gender trouble* att erhållandet av ett begripligt genus är nödvändigt för att bli subjekt. Samtidigt menar hon att genus inte konstrueras fristående från ett tvingande heterosexuellt system – kön/genus och begär/sexualitet är inte helt separerbara, och om framförandet av ett begripligt genus är nödvändigt för subjektivering blir det intressant att fråga vad ett sådant samband innebär för relationen mellan (a/)sexualitet och subjektstatus. För att undersöka detta behöver man gå närmare in på Butlers syn på ”subjektet” och upprättandet av genusidentiteter, vilka krav som ställs för genusbegriplighet inom den heterosexuella matrizen, samt vad genus performativa karaktär innebär för manifest-eranden av begär. Som stöd i att tolka Butler använder jag mig även av Sara Edenheims analys i *Begärets lagar* (2005).

Innan analysen vill jag också förtydliga att vad som här kallas asexualitet inte innebär frånvaro av ”alla slags begär”, och inte heller frånvaro av alla begär som skulle kunna klassificeras som ”erotiska”. Begreppet asexualitet används som frånvaro av *sexuella* begär – och med sexuella begär menas här begär som innefattar lust till en (genital) sexuell praktik.

Ideala genusidentiteter och den obligatoriska kopplingen kön/genus/begär

Mot bakgrund av feminismen som en identitetsbaserad emancipationsrörelse uppehåller sig Butler vid själva föreställningen om vad en identitet består i och hur den upprättas. Hon börjar med fastställa att en diskussion om identitet inte kan föregå en diskussion om *genusidentitet* av den enkla orsaken att ”personer” bara blir begripliga ”genom att tilldelas genus i enlighet med igenkännliga mönster för genusbegriplighet” (Butler 2007, s. 67). Hon frågar vidare i vilken utsträckning identiteten bör förstås som ett ”normativt ideal” snarare än en ”beskrivbar erfarenhet”. Hon har tidigare konstaterat att kroppar inte kan sägas ha en beteckningsbar existens innan de genusmarkerats. För att bli en be-

griplig person måste begripliga mönster för genusbegriplighet följas. Dessa genusideal, eller ”igenkännliga mönster för genusbegriplighet”, upprättas genom en föreställd kedja, i form av en förutsatt kontinuitet mellan kön, genus, begär och sexuell praktik:

”Begripliga” genus är de som upprättar och upprätthåller en viss koherens och kontinuitet mellan kön, genus, begär och sexuellt beteende. (Butler 2007, s. 68).

Butler skriver att den inre koherensen/enheten hos vart och ett av de två kulturellt begripliga genusen, ”man” och ”kvinna”, är definierade utifrån en motsatsbaserad heterosexualitet. Det innebär samtidigt att denna begriplighetsmatris öppnas för subversiva genusstörningar av genusidentiteter som inte följer de krav som ställts upp för kulturell begriplighet. Men Butler gör också gällande att kravet på en kontinuitet mellan kön, genus och sexualitet gör att brott mot den förväntade enhetligheten hotar att ifrågasätta själva personbegreppet:

Eftersom ”identiteten” säkras genom *de stabiliserande begreppen kön, genus och sexualitet*, ifrågasätts själva ”person”-begreppet i och med framträdandet av de ”inkohärenta” och ”diskontinuerliga” genusvarer som ter sig som personer men inte följer de genuspräglade normer för begriplighet varigenom personer definieras. (Butler 2007, s. 68) (min kurs.).

Här omtalas avvikande genusvarer i termer av att ha misslyckats med att leva upp till genusnormer för kulturell begriplighet. Inte enbart kön och genus utan även sexualitet beskrivs som ett *stabiliserande* begrepp varmed identiteten kan ”säkras”. Den huvudsakliga frågan är hur frånvaro av begär till sexuell praktik positioneras inom den heterosexuella begriplighetsmatris varigenom personer definieras och genusmärks. Vad menar Butler ingår i dessa genuspräglade normer för kulturell begriplighet, och vilka diskontinuiteter i kedjan kön, genus, begär och sexuellt beteende riskerar att bli så otänkbara att de inte kan tillskrivas personer? När Butler omtalar denna kedja växlar hon mellan att ibland tala om den som tre led och ibland som fyra. Hon talar ibland om kön/genus/begär, ibland om kön/genus/sexualitet och ibland om kön/genus/begär/sexuell praktik (sexuell praktik ibland ersatt med sexuellt beteende) (Butler 2007, s. 68f; 74f). Butler definierar inte vad hon menar med ”begär”. Tyder ovanstående skrivning på att begär hos Butler används synonymt med sexuell praktik, eller att en kontinuitet mellan begär och praktik för Butler är så självklar att hon använder dem synonymt – där en praktik antas uttrycka begäret?

Heterosexualiserade subjekt och genus som brist

Butler definierar sitt begrepp *heterosexuell matris* i form av:

[D]et raster av kulturell begriplighet varmed kroppar, genus och begär naturaliseras [...] som utgår från att kroppars koherens och begriplighet med nödvändighet förutsätter ett stabilt kön som uttrycks genom ett stabilt genus (med maskulinitet som uttryck för man och femininitet som uttryck för kvinna) som definieras oppositionellt och hierarkiskt genom heterosexualitetens tvingande praxis. (Butler 2007, s. 235f).

Om stabila genus upprättas genom en tvingande heterosexualitet, är en mer konkret fråga vilka effekter frånvaro av begär får för genus inom en sådan begriplighetsmatris. Butler skriver att en heterosexualisering av begär både *inrättar* och *förutsätter* produktionen av ett asymmetriskt isärhållande av feminint och maskulint, förstådda som expressiva uttryck för kvinna respektive man (Butler 2007, s. 69). Jag tolkar detta som att – en föreställning om – (hetero)sexualitet är centralt för upprättandet av maskulint respektive feminint, de två tillgängliga (och performativa) genus varigenom kroppar görs begripliga. Butler framhåller i två andra essäer, *Queerkritik* och *Genusmelankoli/Avvisad identifikation* (2005, s. 120; 172f), att homofobi ofta handlar om rädslan för ett skadat, misslyckat eller på annat vis abjekt eller obegripligt genus. Rädslan för homo-sexuella handlingar kopplas till mannens rädsla för att femininiseras, och på så vis inte vara en ”riktig man”, och kvinnans rädsla att maskuliniseras och således inte vara en ”riktig kvinna”. Detta är ett exempel på vilka effekter som en avvikelse från den föreskrivna kontinuiteten kan få, där ett icke-heterosexuellt begär eller praktik ger (föreställda och oönskade) återverkningar på genus.

Om vi utifrån en förgivettagen och normativ (hetero)sexualitet finner att avsaknad av begär till sexuell praktik positioneras som något bristfälligt, misslyckat eller outvecklat är frågan vilka konsekvenser en sådan ”bristfällighet” får för genus.² Men kanske behöver frågan ställas från andra hållet? Butler hänvisar till Foucaults tolkning att *kön som kategori* framställs som *begärets orsak*, men i själva verket är en *effekt* av den lag som syftar till att reglera sexualitet:

Foucault [påstår] att själva könskategorierna, före varje kategorisering av sexuell skillnad, är konstruerad genom en historiskt specifik form av *sexualitet*. Den taktiska produktionen av det binära och särskiljande könsbegreppet följer det strategiska syftet hos denna produktionsapparat genom att postulera att ”kön” är ”orsak” till sexuella upplevelser, betenden och begär. Foucaults genealogiska undersökning visar att denna påstådda ”orsak” är en ”verkan”, produkten av en bestämd sexualitetsordning som syftar till att reglera sexuella upplevelser genom att införa de skilda könskategorierna som grundläggande och kausala funktioner i varje diskursiv beskrivning av sexualiteten. (Butler 2007, s. 75f)

I en diskurs där sexuellt begär ses som ett uttryck för genus, och genus som ett uttryck för kön, skulle frånvaro av begär antyda *frånvaro av genus*, men eftersom frånvaro av genus inte kan erkännas *kan inte heller frånvaro av begär erkännas*. Om en orsaksrelation förutsätts mellan kön, genus och begär – där ett begär förut-

sätts uttrycka och spegla genuset, och genuset förstås som ett uttryck för könet – blir manifesteranden av begär också ett manifesterande av en kön/genusidentitet som måste förutsättas, och därmed även en del i erhållandet av subjekspositioner och vad som konstituerar begripliga (genus)varelser.³

Och vad är egentligen genus i denna logik? Om heterosexualitet i någon grundläggande mening fungerar konstituerande för upprättandet av två åtskilda och asymmetriska genus, innebär det i så fall att genus är definierat som en slags brist, en avsaknad – det feminina definierat som frånvaro av maskulint, och det maskulina som frånvaro av feminint. Och om vi tänker att *begär* är ”frånvaro av något” – man begär något man inte har, alltså en avsaknad – och om genus är definierat som en brist, är i så fall genus något som måste begäras? Görs manifestationer av begär samtidigt till en manifestation av den brist som anses konstituera genus? Och vidare: vilka implikationer får den föreställda treenigheten mellan kön/genus/begär för *begär* respektive *frånvaro av begär* om genus dessutom är att förstå som performativt?

Performativt genus: är begär ett görande som krävs?

Butlers performativitetsteori innebär att genus upprättas genom ett ständigt görande, där görandet av genus konstituerar själva det subjekt det sägs ”uttrycka”. Genus ska således förstås som ett *handlande* och inte ett *varande*. Med referens till Nietzsche menar Butler att det heller inte finns ”ett vara” bakom handlandet: ”den handlande är en tilldiktning till handlandet” (Butler 2007, s. 78). Som en följsats av detta anför Butler att genusidentiteten är ”performativt skapad genom just de ’uttryck’ som sägs vara dess effekter” (Butler 2007, s. 78).

Utifrån de krav som ställs för enhetlighet och genusbegriplighet inom den heterosexuella matrisen – i vilken mån och på vilket vis är begär, respektive icke-begär, ett ”görande” som krävs, då begär uppfattas som just ett av genus uttryck och effekter? Och kan detta ge något slags svar på varför den påstått asexuella personen i det inledande citatet behöver omdefinieras till icke-person? I vilken utsträckning kan *görandet av begär* (eller kommunicerandet av en förgivettagen/underförstådd sexuell praktik) förstås som en nödvändig eller väsentlig del i *görandet av genus*, och därmed del i en ständigt pågående och alltid osäker subjektifieringsprocess?⁴ Enligt denna logik kan begär svårtligen förstås som ett *innehav* hos ett redan etablerat subjekt utan måste snarare förstås som en del av vad som konstituerar, definierar och installerar detta subjekt. När Butler i *Gender trouble* (Butler 2007 s 68f; 74f) verkar använda begär/sexuellt begär och sexuell praktik/sexuellt beteende som synonyma eller utbytbara, innebär det då att hon själv behandlar begäret som *performativt*, som liktydigt med handling?

Men: begäret och/eller den sexuella praktiken måste ju ingalunda göras ”hela tiden” – vi kanske får tänka oss att det snarare handlar om hur dessa existerar som föreställning och fantasi på en tankemässig nivå – i form av bevarade respektive uteslutna möjligheter.

Betydelsen av begär och möjligheter vilka måste bevaras

Om (en föreställning om) heterosexualitet antas vara central för upprättandet av maskulinitet hos en man kan vi anta att både ett felriktat begär (homosexualitet) och frånvaro av begär (asexualitet) riskerar att utgöra hot mot det stabila och riktiga i denna maskulinitet. Men medan att begära en man enligt denna logik skulle medföra en feminisering av den som begär innebär asexualitet inte ett felriktat begär utan frånvaro av begär. Frånvaro av begär är inte i enlighet med den föreskrivna ordningen om heterosexualitet, men det utgör heller inte en överträdelse av vilka subjektet får begära. Frånvaro av begär behöver emellertid inte betyda frånvaro av *betydelsen av begär*. Ett korrekt heterosexuellt genus kräver enligt den heterosexuella matisens logik *både* ett begär till ”det motsatta” och en avsaknad av begär till ”det egna” genuset. Heterosexualiserade genus vilar på ett förbud att begära det egna genuset, och därmed borde även frånvaro av begär fungera konstituerande för genus (i fallet heterosexualitet frånvaro eller avvisande av homosexuella begär). Edenheim påpekar att den heterosexuella matrisen enligt Butler upprätthålls:

inte minst genom det som den utesluter, vilket betyder att *det som utesluts är närvarande inom matrisen i form av sin frånvaro*. Frånvaro är på många sätt ett väsentligt koncept i det här sammanhanget då det även är en förutsättning för att ett subjekt ska kunna bli just ett subjekt: det är genom uteslutande av exempelvis andra begärsmöjligheter som det som återstår kan uppfattas som närvarande och allomfattande. Att bli ett subjekt är därför en fråga om att både avskaffa och bevara olika möjligheter (Edenheim, 2005 s. 48f)

Butler menar samtidigt att den begriplighetsmatris genom vilken genusediteter görs begripliga får som konsekvens att vissa typer av identiteter inte kan ”existera”, utan kommer att framstå som ”utvecklingsfel” eller ”logiska omöjligheter”:

Den kulturella matris som har gjort genusediteten begriplig förutsätter att vissa identiteter inte kan ”finnas”, nämligen sådana där genus inte ”följer” av kön eller där begärets handlingar inte ”följer” av vare sig kön eller genus. (Butler 2007, s. 67).

Enligt min läsning framstår frånvaro av begär som *en möjlig sådan position*, en position som inte på ett självklart vis kan tillskrivas personer, en abjekt position – och därmed även en position som när någon tar den i anspråk orsakar störningar i den logik varmed subjekspositioner tilldelas enligt en heterosexu-

ell begriplighetsmatris. Edenheim beskriver det abjekta som ”en sorts yta eller form” som av subjektet inte kan erkännas som yta och form då denna yta representerar en sönderdelad bild av subjektet själv:

Exempelvis blir otydlig konststillhörighet ett hot mot ett subjekt som är beroende av att den egna konststillhörigheten framstår som tydlig och önskvärd, eftersom det är genom en uppdelning mellan två kön som denna subjektifiering har ägt rum. Det är med andra ord utifrån ett antagande om denna uppdelnings nödvändighet för ett begär som subjektifieringen gett upphov till ett begärande subjekt som måste försvara sig själv och sina kroppsliga gränser såsom odelbara och logiska. (Edenheim 2005, s. 56).

Edenheim menar här att otydlig konststillhörighet hos någon annan upplevs som hotande för ett subjekt som erhållit sin subjektifiering just genom en uppdelning i två kön, en uppdelning som anses nödvändig för begär och som måste framstå som tydlig och önskvärd. Vad skulle samma logik innebära för *frånvaro av begär*? I den mån som en subjektifiering ägt rum och gjorts beroende även av ett erkännande av begär framstår frånvaro av begär, liksom otydliga begär, som hotande för subjektets existens och gränser. Även om begäret inte måste finnas där ”hela tiden” framstår erkännandet av vissa begär såsom *möjligheter vilka måste bevaras*.

I den mån genus är ett görande, är genus något som även kan göras på en mängd vis som inte kräver ett manifesteranden av begär eller icke-begär, och i kontexter helt oberoende av begär. Snarare än att frånvaro av begär skulle positionera den asexuella som en icke genuspräglad och därmed obegriplig varelse, något som inte kan erkännas, så blir istället personens asexualitet just det (som enligt denna modell) inte kan erkännas. En ”artikulerad” eller på andra vis synliggjord asexualitet bör då kunna ses som ett ifrågasättande av förutsatta och naturaliserade orsakssamband mellan kön/genus, existensen av begär, samt vilka praktiker begär förväntas vilja manifesteras i.

Avslutande reflektion

Om genus upprättas genom ett ständigt görande kan det aldrig göras fullständigt, och jag föreställer mig att en subjektsposition inte är något man helt och fullt ”har” eller ”inte har” utan att man kan erhålla det i olika grad och på en mängd vis i en ständigt pågående, instabil och osäker subjektifieringsprocess. Edenheim skriver: ”Varje individ kämpar med sin subjektifiering, men detta sker helt utifrån vad som definieras som subjekt, det vill säga utifrån och genom en social ordning där inget begrepp kan ses som neutralt i förhållande till makt” (Edenheim 2005 s. 45). Subjektifiering är något som sker på en diskursiv nivå, utifrån de krav som ställts upp för subjektskap inom olika diskurser eller språkliga/sociala strukturer, och alltid i relation till en viss form av kunskaps-

produktion och vad som uppfattas som legitimt vetande.

I sin essä *Imitation och genusmyteri* skriver Butler om en politisk diskurs ”som utövar sitt våld mot lesbiskhet delvis genom att utesluta lesbiskheten från diskursen som sådan” (Butler 2005, s. 71). Hon påpekar att det i detta sammanhang är viktigt att hålla i minnet:

[A]tt förtryck inte enbart verkar genom öppna förbud utan även på dolda sätt. Förtrycket verkar också genom konstituerandet av fungerande subjekt och genom ett åtföljande konstituerande av en sfär av ickefungerande (icke-)subjekt – *objekt* skulle vi kunna kalla dem – som varken nämns eller förbjuds innanför lagens rāmärken. [...] Att vara uttryckligen förbjuden innebär att ha en diskursiv plats från vilken en motdiskurs kan artikuleras, att bli outtalat fördömd är att inte ens kvalificera sig som ett objekt värt att förbjuda. (Butler 2005, s. 70f).

Asexualitet väcker frågor om vad könade kroppar förväntas begära och finna njutbart; vilka kroppar som förväntas interagera enligt vilken förståelsemodell; vilka praktiker begär förväntas (vilja) ta sig uttryck i för att läsas som begär, och vilka orsakskedjor som förutsätts längs axeln: kropp/kön – begär – sexuell praktik – och hur dessa naturaliseras. Jag intresserar mig också för hur man kan förstå att det uppstår ett behov av att identifiera sig utifrån något som *inte* begärs och *inte* praktiseras. I en diskurs där ”kønet” med foucauldianska termer förstås som både *sanningen* och *hemligheten*, och där vi ständigt avkrävs bekännelser – krav på att bekänna ”allt om kønet” – blir även talet om det asexuella en del i talet om kønet, och formulerandet av asexuella identiteter ett försök att skapa och begripliggöra en subjektspostion. Men asexualitet konstrueras rent språkligt som enbart en negation. Medan det homosexuella begäret begripliggörs som ”motsatsen” till det heterosexuella i en heteronormativ diskurs, en inverterad sexualitet, erhåller asexualitet den paradoxala positionen att vara en negation av och uteslutning från domänen sexualitet, samtidigt som det enbart är i relation till denna domän det asexuella erhåller en mening.⁵

Noter

¹ Citatet kommer från en tidningsartikel utgiven 2002, publicerad av amerikanska ”National Religious Vocation Conference” och återges i *New Scientist*, 14/10-2004: ”Glad to be asexual”. Det fullständiga citatet lyder: ”Question: what do you call a person who is asexual? Answer: Not a person. Asexual people do not exist. Sexuality is a gift from God and thus a fundamental part of our human identity.”

² För en närmare analys av hur asexualitet positioneras inom en heteronormativ och androcentrisk ordning hänvisas till Lindgren (2007).

³ Detta behöver med nödvändighet granskas ur ett könsmaktsperspektiv då män traditionellt tillskrivs högre grad av sexuell agens och samtidigt innehar en mer självklar subjektspostion. Genusmässig och sexuell positionering upprättas dessutom i skärningspunkten med kategoriseringar utifrån ålder, etnicitet, klass, funktionalitet, hudfärg och nationalitet vilket måste vara en utgångspunkt i analyser av sexuella normsystem.

⁴ En reflektion är huruvida de manifestationer av begär som åsyftas bör avgränsas till att gälla "heterosexualiserade begär" för att lämna öppet för möjligheten till andra begärskonstruktioner, t.ex. begär som inte förutsätter en uppdelning i två kön (eller kön över huvudtaget), eller om detta vore att hänvisa till ett utopiskt subjekt utanför lagen, då subjektet enligt Foucault "inte har tillgång till en sexualitet som på något sätt finns 'utanför', 'före' eller 'efter' själva lagen" (Butler 2007, s. 83).

⁵ Man kan utifrån detta argumentera att t.ex. identiteten "heterosexuell" är uppbyggd av två delar: dels det heterosexuella begäret i sig, och dels frånvaron av homosexuellt begär. Både homo- och heterosexualliteten är på så vis definierad även utifrån vad som *inte* begärs. Med bisexualitet blir det annorlunda eftersom den (i en monosexuell diskurs) konstrueras som ett dubbelt begär vilket gör den monstruös. Asexualiteten däremot blir definierad *enbart* utifrån vad som inte begärs, den blir en frånvaro och negation av (det sexuella) begäret i sig.

Tryckta källor

- Butler, Judith, "Sex, identity and the metaphysics of substance" ur *Gender trouble : feminism and the subversion of identity*, New York 1999. [1990].
- *Genustrubbel: feminism och identitetens subversion*, Göteborg 2007.
- *Könet brinner!* Judith Butler, 2005.
- Edenheim, Sara, *Begärets lagar. Moderna statliga utredningar och heteronormativitetens genealogi*. Stockholm 2005.
- Foucault, Michel, *Sexualitetens historia. Band 1 Viljan att veta*, Göteborg 2004. [1976]
- Lindgren, Matilda, *Obligatorisk sexualitet och asexuell existens: patologiserad lust, (a)sexuella (icke)subjekt och frånvaro av begär som (o)möjliggjord position*. E-publicerad c-uppsats, Genusvetenskap, Södertörns högskola 2007.
- Pereira, KL, "Do not want : the asexual revolution gets organized", i *Bitch : feminist response to pop culture*, No. 37, Portland 2007.
- Rich, Adrienne, "Compulsory heterosexuality and lesbian existence", i eds. Ann Snitow, Christine Stansell and Sharon Thompson, *Powers of desire : the politics of sexuality*, New York 1983. [1980].
- Rubin, Gayle, "Thinking sex : notes for a radical theory of the politics of sexuality", i ed. Carole S. Vance: *Pleasure and danger : exploring female sexuality*, London 1992. [1984].
- Warner, Micheal, "Introduction" i *Fear of a queer planet*, University of Minnesota 1993.

Internetkällor

- New scientist*, 14/10-2004: "Glad to be asexual"
- <http://www.newscientist.com/article.ns?id=dn6533>

Summary

The aim with this article has been to investigate how asexuality, or absence of (sexual) desire, is positioned within a compulsory order of sex/gender/desire as Butler (2007) [1990] describes it, and the following constiuance of functioning and non-functioning subjects. It is based on a close reading of one chapter from Butlers *Gender trouble*, "Sex, identity and the metaphysics of substance" from a former paper (Lindgren, 2007), written on account of the formulation and spread of asexuality as a possible and non-pathologised sexual identity in recent years.

In my analyses I investigate what implications the requests of a continuity and coherence among sex, gender, desire and sexual practice that Butler describes as "recognizable standards of gender intelligibility" has for *absence of desire* and *the receiving of subject positions*. My main question is how absence of desire is positioned within the heterosexual matrix of intelligibility whereby persons gets gendered and defined. And more, what implications this have if we understand gender as performative.

The analyses show that in a discourse which treat sexual desire as an expression of gender, and gender as an expression of sex, absence of desire would imply *absence of gender*, but as absence of gender cannot be acknowledged, neither can absence of desire. I argue that manifestations of desire (as well as non-desire), since being part of what constitutes gendered beings, can be and often is a central part in processes of subjektivation – but rather than positioning the asexual person as a non-gendered and thus non-intelligible person, an already given subject status to an already gendered person seem to imply that the persons asexuality is what cannot be acknowledged.

Matilda Lindgren är skribent och genusvetare. Artikeln baseras på en av fyra närläsningar från c-uppsatsen *Obligatorisk sexualitet och asexuell existens : patologiserad olust, (a)sexuella (icke)subjekt och frånvaro av begär som (o)möjliggjord position*, vårterminen 2007, med handledning av Ulrika Dahl, Södertörns Högskola. Matilda har även skrivit för *bang* och arrangerat seminarier om asexualitet under Stockholm Pride.